

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ DE LES AL·LEGACIONS PRESENTADES PER L'AUTORITAT CATALANA DE LA COMPETÈNCIA EN RELACIÓ AMB L'APROVACIÓ DE LA PROPOSTA DE TEXT ARTICULAT DE LA NOVA ORDENANÇA DE SERVEIS FUNERARIS DE BARCELONA

1. Anàlisi d'aspectes concrets de l'Ordenança de Serveis Funeraris de Barcelona

1.1 Plantejament

L'Autoritat Catalana de la Competència ("l'ACCO") ha elaborat un informe amb l'objecte d'analitzar si la nova Ordenança de Serveis Funeraris de Barcelona introdueix restriccions a la competència i, si aquest és el cas, avaluar si les mateixes són conformes als principis de necessitat i proporcionalitat, i a la resta de principis d'una bona regulació econòmica des del punt de vista de la competència.

En aquest sentit, l'ACCO assenyala que *"aquesta nova ordenança suposa una millora substancial de l'activitat, doncs s'adequa, en termes generals, tant al nou marc legal de l'activitat (...), com als principis d'una regulació eficient i afavoridora de la competència"*. Tot i així, l'ACCO considera que, des d'una òptica estrictament de política de competència, haurien de ser objecte de revisió, i en el seu cas, millora els aspectes que veurem a continuació i sobre els quals respondrem si s'estima o desestima la corresponent proposta de l'ACCO.

1.2 Sobre el règim d'autorització de l'activitat de serveis funeraris

(i) Plantejament

Com a primera al·legació a la proposta de text articulat de la nova Ordenança de Serveis Funeraris de Barcelona l'ACCO suggereix una modificació del redactat de l'article 9, en els seus apartats 1 i 2.

(ii) Apartat 1 de l'article 9

L'article 9.1 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris de Barcelona estableix en el text que resulta de la seva aprovació inicial que:

"Les empreses privades han d'obtenir l'autorització de l'Ajuntament de Barcelona per a poder prestar serveis funeraris a la ciutat de Barcelona. Per a l'obtenció de l'autorització, l'empresa ha de presentar una sol·licitud d'autorització on es justifiqui el compliment de tots els requisits i condicions establerts a aquesta Ordenança i a la resta de normativa aplicable i, especialment, el manteniment i el respecte de les condicions sanitàries, la garantia del principi de continuïtat dels serveis i el respecte dels altres drets de les persones usuàries abans definits."

En opinió de l'ACCO caldria modificar aquesta redacció de l'apartat 1 de l'article 9 per tal d'aclarir que de conformitat amb el marc legal vigent de l'activitat, només estarien sotmeses a l'obligació d'autorització les empreses que es vulguin establir (en el sentit d'exercir el dret d'establiment) en un determinat municipi, en aquest cas Barcelona (article 7.2 de la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris; la "**Llei de Serveis Funeraris**"), però no per a prestar-hi els seus serveis.

Segons manifesta l'ACCO, es tractaria de què el redactat de l'article 9 fos coherent amb el que estableixen (i) el Preàmbul de la nova Ordenança de Serveis Funeraris, quan en el seu paràgraf cinquè assenyala que "*de conformitat amb allò establert a la Llei 2/1997, de 3 d'abril, de serveis funeraris s'exigeix l'obtenció d'una autorització prèvia per aquelles empreses que vulguin establir-se a Barcelona però no respecte d'aquells prestadors que ja disposin d'una habilitació prèvia al seu municipi d'origen*", així com (ii) la memòria justificativa de la nova Ordenança, en la qual es fa referència a què el règim d'autorització municipal s'exigeix exclusivament a les empreses que es vulguin establir a Barcelona.

Per tal de donar entrada al que suggereix l'ACCO, es proposa la següent redacció de l'apartat 1 de l'article 9 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris:

"Les empreses privades que disposin d'un establiment permanent a Barcelona, així com les que no disposin de títol habilitant per la prestació de serveis funeraris

han d'obtenir l'autorització de l'Ajuntament de Barcelona per a poder prestar serveis funeraris a la ciutat de Barcelona. Per a l'obtenció de l'autorització, l'empresa ha de presentar una sol·licitud d'autorització on es justifiqui el compliment de tots els requisits i condicions establerts a aquesta Ordenança i a la resta de normativa aplicable i, especialment, el manteniment i el respecte de les condicions sanitàries, la garantia del principi de continuïtat dels serveis i el respecte dels altres drets de les persones usuàries abans definits."

D'aquesta manera, quedaria aclarit que només queden obligades a obtenir l'autorització de l'Ajuntament de Barcelona per a la prestació de serveis funeraris a la ciutat (i) les empreses que vulguin establir-se al municipi de Barcelona (en el sentit d'exercir el dret d'establiment) (article 7.2 de la Llei de Serveis Funeraris), així com (ii) aquelles empreses que, amb independència que s'estableixin o no al municipi de Barcelona, no disposin d'un títol habilitant per a la prestació de serveis funeraris atorgat per un altre municipi.

Tenint en compte l'anterior, aquesta al·legació s'estima.

(iii) Apartat 2 de l'article 9

L'article 9.2 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris en la seva aprovació inicial estableix que:

"Les empreses habilitades a altres municipis de l'Estat per a prestar serveis funeraris, que no disposin d'un establiment permanent a la ciutat de Barcelona, poden exercir l'activitat de prestació de serveis funeraris a Barcelona sense necessitat de sol·licitar l'atorgament de l'autorització".

Segons el parer de l'ACCO, aquest apartat de l'article 9 semblaria, *a priori*, reconèixer el principi d'eficàcia nacional de les autoritzacions quan estableix que les empreses habilitades a altres municipis de l'Estat poden exercir l'activitat en el municipi de Barcelona. Aquest reconeixement es podria entendre diluït, però, amb l'exigència de què l'empresa no disposi d'un establiment permanent al municipi de Barcelona, *"sense que quedi clar quin és el significat d'aquestes paraules"*.

Per tal de millorar la redacció de l'apartat 2 de l'article 9 es proposa la següent redacció:

“Les empreses legalment habilitades a altres municipis per a prestar serveis funeraris que no disposin d'un establiment permanent a la ciutat de Barcelona, poden exercir l'activitat de prestació de serveis funeraris a Barcelona sense necessitat de sol·licitar a l'Ajuntament de Barcelona l'atorgament de l'autorització referida en el punt anterior, sens perjudici del compliment en allò que els correspongui de la present Ordenança i de la resta de la normativa aplicable.”

Interpretant aquest apartat amb l'apartat 1 del mateix article s'arriba a la conclusió de què les empreses que no disposin d'un establiment permanent a Barcelona (a les que es refereix l'apartat 1 de l'article) i que disposin d'un títol habilitant per a la prestació de serveis funeraris vigent en un altre municipi (en cas que no es disposi de títol estarem de nou en l'apartat 1 de l'article) poden prestar serveis funeraris a Barcelona sense autorització de l'Ajuntament.

El concepte d'“*establiment permanent*” no es pot assimilar a una instal·lació o establiment físic a la ciutat (com ho és un tanatori), sinó que, com assenyala la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, s'ha de vincular amb el lloc on el prestador té el seu centre d'activitat o la seva seu social.

L'expressió “establiment permanent” que es fa servir a l'apartat 2 de l'article 9 (i també a l'apartat 1) s'ha d'interpretar, doncs, com a equivalent o sinònima de “centre d'activitat” o “seu social”.

Tenint en compte l'anterior, aquesta al·legació s'estima parcialment.

1.3 Sobre els requisits exigits als operadors per a l'exercici de l'activitat i l'obtenció de l'autorització a Barcelona

(i) Sobre els “mitjans personals i materials mínims” dels que han de disposar les empreses de serveis funeraris

En primer lloc, i en relació amb l'article 18 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris sobre “mitjans personals i materials mínims”, l'ACCO considera que “s'haurien d'eliminar

aquells requisits que no es corresponen als esmentats a l'article 6.1 de la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris". Segons l'ACCO, en relació amb requisits que no es corresponen als esmentats a l'article 6.1 de Llei de Serveis Funeraris, l'Ajuntament "no disposaria de la necessària empara legal per desenvolupar-los via ordenança municipal" de conformitat amb l'article 6.3 de la Llei de Serveis Funeraris.

Com que l'apartat 1 de l'article 18 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris transcriu literalment els requisits de l'article 6.1 de la Llei de Serveis Funeraris, sembla clar que l'ACCO s'està referint als mitjans mínims de què han de disposar les empreses de serveis funeraris establerts pels apartats 2 (necessitat de disposar de l'ús d'un recinte adequat per qualsevol títol vàlid en dret) i 3 de l'article 18 (servei d'atenció telefònica 24 h i fulls de reclamació i suggeriments).

Per altra banda, l'ACCO considera que els requisits mínims previstos a l'article 18 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris no es poden exigir a operadors autoritzats en altres municipis, ja que s'estaria vulnerant el principi d'eficàcia nacional de les autoritzacions.

En relació amb aquesta última qüestió, es modifica la redacció de l'apartat 1 de l'article 18 per tal de deixar clar que els requisits establerts en aquell només s'exigiran a *"les entitats prestadores de serveis funeraris al municipi de Barcelona"*, amb ocasió de la seva autorització per aquest, i no, per tant, a les empreses que disposin d'un títol habilitant provinent d'un altre municipi, respectant-se, així, el principi d'eficàcia nacional de les autoritzacions.

Pel que fa als altres apartats de l'article 18, per tal de donar entrada al que suggereix l'ACCO es proposa donar nova redacció a l'apartat 2 i suprimir l'apartat 3, de forma que l'article 18 quedarà redactat de la forma següent:

"Article 18.- Mitjans personals i materials mínims

- 1. Les entitats prestadores de serveis funeraris al municipi de Barcelona, per tal de garantir una prestació adequada i de qualitat dels mateixos,*

han de disposar, en funció dels serveis que prestin, els següents mitjans mínims:

- a) *Organització administrativa i el personal idoni suficient amb formació acreditada per a la prestació dels serveis, dotat de roba apropiada i d'instruments de neteja i desinfecció fàcil.*
- b) *Els fèretres i la resta de material funerari necessari, d'acord amb les característiques fixades per la normativa de policia sanitària mortuòria.*
- c) *Els vehicles per al trasllat de cadàvers adequats als requisits tècnics i sanitaris que preveu la normativa específica de transport funerari.*
- d) *Els mitjans indispensables per a la desinfecció i rentatge dels vehicles, dels estris i la roba i la resta de material emprat.*

2. *Les empreses funeràries que prestin serveis de pràctiques sanitàries o de tanatopràxia han de complir amb el que disposa la normativa aplicable en relació amb les condicions higièniques necessàries per a la realització de tals activitats."*

D'aquesta manera, seguint la proposta de l'ACCO es suprimeix l'exigència d'un servei d'atenció telefònica 24 hores i fulls de reclamació i suggeriments (apartat 3), sense perjudici del dret que assisteix a les persones usuàries a tenir disponibles els fulls esmentats i un servei d'atenció telefònica permanent, previst expressament a l'article 7.1.i) de l'Ordenança de Serveis Funeraris, i es reformula l'apartat 2, que no conté ara cap requisit, sinó que únicament recull una remissió a la normativa aplicable a les condicions higièniques en què s'ha de desenvolupar l'activitat de serveis funeraris, que, òbviament, haurà de ser observada pels operadors.

Tenint en compte l'anterior, aquesta al·legació s'estima.

1.4 Sobre els "requisits mínims d'establiments permanents"

En segon lloc, i en relació amb l'article 19 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris sobre els "requisits mínims d'establiments permanents", l'ACCO qüestiona la necessitat de fixar un nombre mínim de determinats mitjans materials i personals. En aquest sentit, l'ACCO proposa que aquesta qüestió "hauria de quedar en l'àmbit de decisió propi de cada operador".

S'ha d'advertir que es tracta de requisits són proporcionats i que obeeixen a raons imperioses d'interès general, tal i com aquest terme es defineix a l'article 3.11 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

En relació amb el que manifesta l'ACCO s'ha de tenir en compte en primer lloc que Barcelona és una ciutat que cada any té 16.000 difunts i atén 18.000 (números aproximats) serveis funeraris (entre els que cal incloure trasllats i recepcions).

És a dir, que el volum d'activitat de la ciutat de Barcelona és el més elevat de Catalunya i suposa requerir uns estàndards mínims de qualitat per tal d'acomplir amb els principis d'universalitat i accessibilitat que exigeix l'Ordenança.

A més, i tenint en compte el volum d'activitat esmentat, requerir aquests estàndards de qualitat mínims ha d'impedir l'aparició de competència deslleial o de prestadors no autoritzats el que, a part de perjudicar a la ciutadania, també perjudicaria a la lliure competència.

Doncs bé, les característiques de la ciutat de Barcelona requereixen que s'adoptin certes mesures en el mercat de serveis funeraris per tal de garantir l'orde i la seguretat pública i protegir els drets dels destinataris de serveis funeraris, el què es configuren com a raons imperioses d'interès general de conformitat amb el referit article 3.11 de la Llei 17/2009.

És per aquesta raó que resulta necessari que a l'Ordenança s'estableixen els requisits mínims de disponibilitat de mitjans que han de disposar les empreses prestadores de serveis funeraris que es vulguin establir a Barcelona. Es tracta de requisits que resulten necessaris

per tal de donar compliment a les diferents raons d'interès general esmentades (orde públic, seguretat pública, protecció dels drets dels destinataris de serveis funeraris...).

Així mateix, el compliment d'aquests requisits té un impacte mínim pel prestador tota vegada que no ha de realitzar una gran inversió per a aconseguir-los, el que determina que en cap cas es puguin considerar com a requisits restrictius de la competència.

En definitiva, són requisits que no són discriminatoris, estan justificats en una raó imperiosa d'interès general, són proporcionats a aquesta raó imperiosa d'interès general, són clars i inequívocs, objectius, públics, transparents i accessibles.

Sense perjudici de tot l'anterior, cal tenir present que, tal com indica l'ACCO en el seu escrit d'al·legacions, s'ha d'entendre que els requisits establerts en aquest article 19 només poden ser exigibles als operadors que sol·licitin l'autorització a l'Ajuntament de Barcelona. En aquest sentit, s'ha considerat oportú modificar el primer paràgraf de l'article 19, per tal d'aclarir que la disponibilitat dels mitjans humans i materials que s'hi regulen ha de quedar garantida per part de les empreses prestadores de serveis funeraris legalment habilitades per l'Ajuntament de Barcelona.

Tenint en compte l'anterior, l'al·legació s'estima parcialment.

1.5 Sobre els "requisits específics de l'activitat de tanatori"

En tercer lloc, i en relació amb l'article 20 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris sobre els "requisits específics de l'activitat de tanatori", l'ACCO realitza dues consideracions.

En primer lloc, pel que fa a l'apartat segon de l'article 20, pel qual es regulen els requisits específics que han de complir els tanatoris ubicats en el terme municipal de Barcelona, l'ACCO considera que, d'acord amb la redacció vigent de la Llei de Serveis Funeraris, no existeix empara legal per tal que els municipis puguin establir requisits relatius a les instal·lacions de tanatori.

Seguint la recomanació de l'ACCO, es reformula la redacció de l'article 20, per tal de deixar clar que no s'estan regulant requisits d'accés a l'activitat de serveis funeraris, sinó que s'estableixen requisits de caire urbanístic que s'hauran de tenir en compte juntament amb

altres, en el seu cas, amb ocasió de l'obtenció de la corresponent llicència urbanística. Es tracta, doncs, d'una regulació urbanística dins de la nova Ordenança de Serveis Funeraris, manifestació de la competència urbanística de l'Ajuntament, i no d'una regulació de l'activitat de serveis funeraris a través d'un tanatori.

Per aquesta raó, (i) la rúbrica de l'article 20 passa a ser "*Requisits per la instal·lació d'un tanatori*", en lloc de que s'establia abans de "*Requisits específics de l'activitat de tanatori*", i (ii) en l'apartat 2 de l'article 20 s'estableix que "*l'interessat en instal·lar un tanatori en el terme municipal de Barcelona ha de complir amb els següents requisits: (...)*", quedant clar així que l'article s'està referint a requisits de caràcter urbanístic a tenir en compte amb ocasió de l'emissió d'una llicència urbanística per a la instal·lació d'un tanatori.

Per altra banda, en relació amb el requisit relatiu a la disponibilitat de places d'aparcament, l'ACCO dubta de si aquest està justificat en una raó d'interès general i és necessari i proporcional.

Com s'exposa en la memòria justificativa de l'Ordenança, l'informe sobre condicions de mobilitat per a la implantacions de serveis funeraris recomana que, com a mínim, hi hagi 10 places d'aparcament per cada sala de vetlla. Per tant, segons consta en l'informe sobre condicions de mobilitat aquest seria un requisit necessari i proporcional.

Per últim, i pel que fa a l'apartat 3 de l'article 20, pel que es regula "*l'accés als serveis de tanatoris*" per part de les empreses que els gestionin, l'ACCO considera que s'hauria d'incloure una menció al tanatori de titularitat pública i l'accés universal al mateix, amb independència de que es pugui considerar instal·lació essencial o no.

La dicció de l'apartat 3 de l'article 20 s'ha d'entendre aplicable a la totalitat de tanatoris existents a la ciutat, siguin de titularitat pública o privada. En aquest sentit, per deixar-ho clar en el sentit que proposa l'ACCO, s'ha modificat la rúbrica del Títol III de la nova Ordenança de Serveis Funeraris, en el qual s'ubica l'article 20, que passa a ser "*Intervenció administrativa en la prestació de l'activitat de serveis funeraris*", qualsevol que sigui el subjecte prestador, públic o privat, front a l'anterior denominació del Títol III, que era "*Intervenció de l'activitat privada en la prestació dels serveis funeraris*".

En qualsevol cas, tal i com resulta del mateix apartat 3 de l'article 20, ens trobem davant d'una obligació pendent d'establiment per la legislació aplicable, que determinarà l'abast de la seva previsió i la que suposarà l'aplicació pràctica de l'apartat de referència.

Tenint en compte l'anterior, aquesta al·legació s'estima.

2. Sobre la "*prestació de garantia*" per part de les empreses de serveis funeraris

Com a quarta al·legació, i en relació amb l'apartat 1 de l'article 11 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris pel qual es regula que les empreses de serveis funeraris hauran de prestar una garantia per tal de "*respondre del cost dels serveis funeraris de prestació forçosa i de garantir els principis de continuïtat dels serveis funeraris i d'universalitat en l'accés als mateixos*", l'ACCO considera que s'hauria de modificar perquè no és coherent amb el contingut de l'article 8.1 de la Llei de Serveis Funeraris.

En particular, mentre que l'article 11.1 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris preveu que la garantia ha de respondre tant de del cost de serveis funeraris de prestació forçosa com del principi de continuïtat de la prestació dels serveis en qüestió, l'article 8.1 de la Llei de Serveis Funeraris estableix que la garantia només ha de respondre del cost dels serveis funeraris de prestació forçosa. Així doncs, l'ACCO proposa que es limiti "*l'abast de la garantia al cost dels serveis funeraris de prestació forçosa*".

Per tal de donar entrada al que suggereix l'ACCO, es proposa la següent redacció de l'apartat 1 de l'article 11:

"Amb la finalitat de respondre del cost dels serveis funeraris de prestació forçosa les empreses prestadores de serveis funeraris que operin en el municipi de Barcelona tenen l'obligació de constituir una garantia que s'haurà de prestar en qualsevol de les formes admeses per la legislació de contractes del sector públic."

Queda clara d'aquesta manera la vinculació entre la garantia i els serveis funeraris de prestació forçosa.

Per altra banda, l'ACCO al·lega que, tenint en compte que es limita l'abast de la garantia al cost dels serveis funeraris de prestació forçosa, caldria revisar si l'import de 20.000 euros continua responent al principi de proporcionalitat.

A efectes de determinar l'import de la garantia es tenen en compte el total de serveis de prestació forçosa anuals prestats en els últims anys (aproximadament 300), fàcilment s'arriba a la conclusió de què l'import de 20.000 euros és totalment proporcionada per garantir el cost dels serveis funeraris de prestació forçosa i no suposa un cost financer excessiu per les empreses funeràries que operen a Barcelona. Així doncs, no és necessari modificar l'import de la garantia.

Tenint en compte l'anterior, s'estima l'al·legació.

3. Sobre la "referència a l'aplicació de la normativa de defensa de la competència"

Com a cinquena al·legació i, en relació amb l'article 17 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris, sobre "el funcionament de l'activitat", l'ACCO considera que, per una banda, s'hauria d'eliminar la menció específica a "l'abús de posició de domini", doncs hi ha altres actuacions que poden vulnerar la legislació de defensa de la competència, i, per altra, que s'hauria d'incloure que en cas que l'Ajuntament detecti presumptes il·lícits en matèria de competència, ho posarà en coneixement de l'ACCO.

Seguint el criteri de l'ACCO es dona nova redacció a l'article 17, que passa a assenyalar el següent:

"En el desenvolupament de l'activitat, les empreses funeràries han d'observar escrupolosament els preceptes d'aquesta Ordenança, especialment els relatius a l'estatut de les persones usuàries i els seus drets, i la normativa de protecció dels consumidors, sense que en cap cas es puguin negar injustificadament a prestar serveis o distribuir productes, així com la legislació de defensa de la competència.

En cas que l'Ajuntament detecti l'existència de presumptes il·límits de l'esmentada legislació, ho posarà en coneixement de l'Autoritat Catalana de la Competència."

D'aquesta manera, es fa referència al necessari respecte de la legislació de defensa de la competència, sense concreció en la pràctica antijurídica específica de l'abús de posició de domini, donant entrada a *altres possibles conductes contràries a la normativa que s'hauran d'evitar per poder arribar a ser constitutives d'una infracció de la legislació en matèria de defensa de la competència.*

Per altra banda, s'inclou com a previsió específica que si l'Ajuntament detectés presumptes il·límits en matèria de competència, ho posarà en coneixement de l'ACCO, en línia amb el suggerit per la mateixa ACCO.

Tenint en compte tot l'anterior, s'estima l'al·legació.

4. Sobre els "serveis funeraris de prestació forçosa"

Com a sisena al·legació, i en relació amb l'apartat primer de l'article 24, pel qual es regula quines són les empreses subjectes a l'obligació de satisfer els serveis de prestació forçosa, l'ACCO planteja que el seu redactat es confós i en sol·licita la seva modificació.

En aquest sentit, l'ACCO demana que *"es faci referència explícita a que les empreses subjectes a aquesta obligació són les empreses o prestadors de serveis funeraris autoritzats per l'Ajuntament de Barcelona"* que són els únics que, segons l'ACCO, estarien obligats a satisfer els serveis de prestació forçosa en virtut d'una interpretació sistemàtica de l'article 7.2 de la Llei de Serveis Funeraris.

Segons l'article 7.2 de la Llei de Serveis Funeraris, *"l'Ajuntament ha de distribuir aquestes prestacions forçoses entre les empreses de serveis funeraris que operen en el terme municipal, de manera proporcional a la facturació de cadascuna"*.

Aquesta previsió legal es trasllada de forma literal a l'articulat de la nova Ordenança de Serveis Funeraris, passant l'article 24.1 a tenir la següent redacció:

“Amb la finalitat de garantir el principi d'universalitat en l'accés als serveis funeraris, les empreses prestadores de serveis funeraris que operin en el municipi de Barcelona tenen l'obligació de prestar serveis de forma gratuïta a qualsevol persona llur lloc de defunció sigui Barcelona.”

D'aquesta manera es diu exactament el mateix que a la Llei de Serveis Funeraris, la qual haurà de ser interpretada en la seva dicció “que operen en el terme municipal” tenint en compte el principi d'eficàcia nacional de les autoritzacions, de forma que des del punt de vista teòric podran ser subjectes de l'obligació entitats que, malgrat haver estat autoritzades a altres municipis, prestin serveis funeraris a Barcelona.

Adicionalment, l'ACCO considera que caldria incloure una referència a l'operador públic, ja que tècnicament no és una empresa que compti amb autorització com la dels operadors privats.

En el cas de l'operador públic, també estarem davant d'una empresa que opera en el municipi de Barcelona i que, per tant, estarà dins de l'abast de l'obligació de la prestació forçosa.

Tenint en compte l'anterior, s'estima l'al·legació en el sentit de modificar l'article 24 de l'Ordenança de Serveis Funeraris però recollint literalment la previsió establerta en l'article 7.2 de la Llei de Serveis Funeraris.

5. Sobre “l'activitat de transport funerari”

Com a setena al·legació i, en relació amb els articles 21 i 22 de la nova Ordenança de Serveis Funeraris, pels quals es regula, per una banda, el trasllat de cadàvers dins del terme municipal de Barcelona o de Barcelona a altres municipis i, per altra, el trasllat de cadàvers des d'altres municipis a Barcelona, l'ACCO en recomana la seva refosa en “un únic article relatiu al transport funerari”. Adicionalment, l'ACCO proposa que, en l'esmentada refosa, s'estableixi que l'activitat de transport funerari “pot ser efectuada per tot operador de serveis funeraris autoritzat o habilitat en qualsevol municipi”.

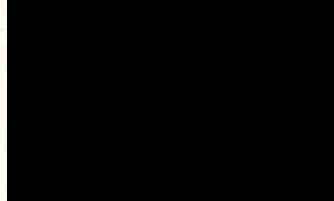

En primer lloc, la refosa dels articles 21 i 22 no es considera necessària. En aquest sentit, si bé és cert que ambdós articles regulen el transport funerari, es refereixen a dues situacions diferents: per una banda, quan el trasllat de cadàvers es realitzi dins del terme municipal de Barcelona o de Barcelona a altres municipis i, per altra, quan el trasllat es realitzi des d'altres municipis amb destinació a Barcelona.

D'altra banda, els articles venen referits a "entitats prestadores dels serveis funeraris degudament habilitades", sense més especificació i sense negar que el servei es pugui prestar per entitats habilitades en qualsevol municipi. Aquesta dicció s'ha d'interpretar de conformitat amb el principi d'eficàcia nacional de les autoritzacions, de forma que caldrà que es tracti d'empreses que tinguin un títol habilitat per a la prestació del servei de transport, el qual no necessàriament haurà d'haver estat emès per l'Ajuntament de Barcelona.

Tenint en compte l'anterior, es desestima l'al·legació.

Barcelona, 10 de novembre de 2017

Director d'Empreses, Entitats Municipals i Recursos